

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 2T/95/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714010779
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Mazúch
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5714010779.7

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom U.. U. U. na hlavnom pojednávaní 4.5.2016 v Martine takto

r o z h o d o l :

D. G. O. T. H. Q. W. O. , O.. XX.XX.XXXX X. U., trvale bytom U., adresa na doručovanie písomností - U. - K., H.. Š.. I.
Č.. X, u starej mamy U. D.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e
v b o d e 1/

dňa 24.09.2013 v čase okolo 09.00 hod. vo X. O. H.. M. R. V. prišiel k pozemku, na ktorom sa nachádza rekreačná chata č. XXX slúžiaca jej majiteľovi na celoročné bývanie a cez plot prehodil psovi, ktorý sa na tomto pozemku voľne pohyboval, so sebou prinesené kosti, následne vošiel na pozemok, prešiel ku vchodovým dverám chaty a prineseným kovovým páčidlom tieto vypáčil, po čom vošiel do vnútra a zo zásuvky skrine nachádzajúcej sa v obývacej miestnosti odcudzil finančnú hotovosť 500,- €, čím majiteľovi tejto rekreačnej chaty poškodenému I. M., nar. XX. XX. XXXX, spôsobil škodu odcudzením finančnej hotovosti vo výške 500 € a poškodením vchodových dverí rekreačnej chaty vo výške najmenej 188,50 €,

v b o d e 2/

následne dňa 24.09.2013 v čase okolo 09.00 hod. vo X. O. H.. M. R. V. pri tom, ako sa vlámal do rekreačnej chaty č. XXX, bol spozorovaný majiteľom susedného rodinného domu L. P.Š., nar. XX. XX. XXXX, ktorý keď vošiel na pozemok patriaci k tejto rekreačnej chate, spozoroval na nej vypáčené dvere a zvnútra chaty počul hluk, a opýtal sa, či tam je niekto, obžalovaný na neho z okna skočil, pričom poškodeného L. P. zvalil na zem a následne ho približne desaťkrát udrel päšťou do hlavy v oblasti pravého spánku a sánky, po čom z miesta ušiel, čím poškodenému L. P. spôsobil pomliaždenie tváre a pomliaždenie sánkového kĺbu s potrebnou dobou liečenia a práceneschopnosti 10 -12 dní, počas ktorých bol poškodený pre bolestivosť hlavy a svalových skupín tváre obmedzovaný v obvyklom spôsobe života, nemohol riadne jesť a rozprávať, trpel bolesťami asi 10 - 12 dní,

t e d a

v b o d e 1/

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním,
- neoprávnene vnikol do obydľia iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - vlámaním a prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

v b o d e 2/

inému úmyselne ublížil na zdraví a taký čin spáchal z osobitného motívu - v úmysle zakryť iný trestný čin,

č í m s p á c h a l

v b o d e 1/

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.,
- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák., v spojení s § 138 písm. e/ Tr. zák.,

v bode 2/

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 140 písm. c/ Tr. zák.,

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, m/, § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 /dva/ roky a 4 /štyri/ mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný na výkon uloženého úhrnného trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenému I. M. D. X. Á. Č. D. X. C., nar. XX.XX.XXXX X. E., trvale bytom X., H.. M. R. V. Č.. XXX/XXX, okres U., škodu v sume 688,50 € / slovom šesťstoosemdesiatosem eur aj päťdesiat eurocentov /.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenému L. P. R. Z. Ú. Š. D. X. C., nar. XX.XX.XXXX X. U., trvale bytom X., H.. M. R. V. Č.. XXX, okres U., škodu (bolestné - 15 bodov) v sume 241,50 € /slovom dvestoštyridsaťjeden eur aj päťdesiat eurocentov/.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal 30.5.2014 obžalobu na G. O. pre skutok v bode 1/ posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a v bode 2/ posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Trestným rozkazom z 10.6.2014, č. k. 2T/95/2014-204 samosudca uznal obžalovaného za vinného zo žalovaných trestných činov a uložil mu úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému I. M. škodu 688,50 Eur a L. P. škodu 241,50 Eur. Trestný rozkaz bol obžalovanému doručený do vlastných rúk 25.6.2014 a obžalovaný voči nemu podal odpor 30.6.2014.

Samosudca obžalovaného upozornil, že skutok v bode 1/ obžaloby má byť pri správnom použití zákona kvalifikovaný aj ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zákona za použitia § 138 písm. f/ Tr. zák. Upozornenie bolo obžalovanému doručené do vlastných rúk 24.1.2015.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že nechce uzavrieť dohodu o vine a treste.

Po prednesení obžaloby poškodený P. uviedol, že trvá na uplatnenom nároku na náhradu škody voči obžalovanému a navrhuje, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil povinnosť nahradiť mu spôsobenú škodu vo výške 241,50 Eur. Následne bol prečítaný nárok poškodeného I. M. z prípravného konania, ktorý navrhol, aby súd uložil povinnosť obžalovanému nahradiť mu spôsobenú škodu vo výške 688,62 Eur, ktorý návrh v rámci záverečnej reči modifikoval na 688,50 Eur.

Obžalovaný G. O. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nie je vinný zo skutkov uvedených v bode 1/ a 2/obžaloby.

Obžalovaný následne na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nebol na mieste skutku, lebo v tom období bol v Českej republike. Najskôr bol v Plzni a potom v Kladne. V meste Kladno pracoval pre firmu R. F..E..D.. Pracoval ako operátor a zaoberal sa výrobou hračiek. Uvedené skutočnosti mu môže potvrdiť aj koordinátorka firmy R. F..E..D.. G. M., ktorá ho mala na starosti. Koordinátorka má aj potrebné dokumenty

o tom, že bol v tom čase v Českej republike. Na hlavnom pojednávaní doplnil, že najskôr si hľadal prácu v Plzni, kde ju nenašiel, a preto odišiel do Kladna, kde začal pracovať. Na otázku prokurátora doplnil, že v čase, keď sa mal stať stíhaný skutok, tak v Kladne ešte nebol, ale bol v Plzni. Keď prišiel do Kladna, tak týždeň hľadal prácu a až potom do nej nastúpil. Na návrh prokurátora bola prečítaná časť predchádzajúcej výpovede obžalovaného z prípravného konania. V prípravnom konaní obžalovaný vypovedal, že dňa 24.9.2013, keď sa mal dopustiť stíhaného skutku, bol v meste Kladno, kde pracoval pre firmu R. F..E..D.. Na otázku prokurátora, prečo vypovedal na polícií, že v čase, keď malo dôjsť ku krádeži bol už v meste Kladno a pracoval v tej firme obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa vrátil na Slovensko až vtedy, keď ho zatkli a vypočúvali. Presne nevedel, kedy bol v Českej republike, ale vedel, že sa stíhaných skutkov nedopustil. Preto tak vypovedal. Na polícií v prípravnom konaní nehovoril aj o Plzni, ale iba o Kladne. Vtedy ho hneď napadlo, že pracoval pre tú spoločnosť R. F..E..D.. zaoberajúcou sa výrobou hračiek Lega. Následne prokurátor predložil obžalovanému listinu - potvrdenie o pracovnom pomere od uvedenej spoločnosti a na otázku prokurátora, či na tejto listine je správne uvedené obdobie zamestnaneckého pomeru od 3.10.2013 do 31.12.2013 obžalovaný odpovedal, že naozaj až od toho dátumu začal pracovať v uvedenej spoločnosti, ale v Českej republike bol ešte skôr, ako tam začal pracovať. Po príchode do Česka bol v Plzni, býval na nejakej ulici a uviedol svedkov, ktorí ho v tom čase v Plzni videli - L. Y., I. K., L. E., Z. K.. Títo všetci ho v tom čase mali vidieť v Českej republike, dokonca niekedy spával u nich na ubytovni. Vysvetlil, že na polícií v prípravnom konaní týchto svedkov neuvádzal, pretože nevedel, kedy sa tá krádež mala stať a v akom čase bol v Čechách. Presné adresy a dátumy narodenia týchto svedkov uviesť nevedel.

K osobným údajom vypovedal, že vo väzení nebol. V minulosti bol odsúdený k podmienenému trestu odňatia slobody, ale podmienka mu už skončila. Okrem tejto veci je trestne stíhaný pre zločin marenia spravodlivosti a prečin nebezpečného vyhrážania.

Obžalovaný je zo stíhanej trestnej činnosti usvedčovaný výpoveďou svedkov poškodených L. P., I. M., svedkov U. D., U. Y., K. S., L. L. T., E. M., odborným vyjadrením znalca z odboru zdravotníctva, rekogníciami, potvrdením zamestnávateľa z Českej republiky, zápisnicou o ohliadke miesta činu a fotodokumentáciou.

Svedok poškodený L. P. vypovedal, že 24.9.2013 okolo 9.00 hod. pozeral cez okno svojho domu a následne volal políciu, pretože videl podozrivú osobu zavalitej postavy, ktorá mala chôdzu z boka na bok a oblečené maskáčové nohavice, skôr zelené a tmavú mikinu s kapucňou. V rukách mala čiernu tašku, alebo vreca a niečo podlhovasté niesla pod pazuchou. Obžalovaného G. O. opoznal pri rekognícii podľa fotografií na 80 %. Na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaný je tou osobou, ktorá ho napadla a spoznal ho podľa výšky, chôdze a očí. Ďalej vypovedal, že obžalovaný chodil a obzeral sa okolo seba a prišiel pred dvor jeho suseda. Vybral z tašky kosti a nahádzal ich psovi cez plot. Následne išiel z boku jeho domu a keď to videl, hneď volal políciu. Následne vyšiel na dvor, kde počul z pozemku M. zvuk, ako keď niekto páči drevo. Vывodil z toho, že obžalovaný páči dvere domu M.. Bránička na dvore M. nebola zamknutá a dostal sa na pozemok. Vchodové dvere boli vypáčené a v dome počul buchot. Z tohto dôvodu zakričal, či tam niekto je. Podišiel naspäť ku bráničke, zostal stáť pod oknom a po chvíli naňho vyskočil obžalovaný, na čo spadol na zem. Obžalovaný ho začal udierať päšťou do hlavy a sánky. Nemohol sa brániť, pretože ležal na chrbte na zemi. Tvár si chránil rukami, lebo sa bál, že ho udrie do oka, ktoré mal čerstvo po operácii. Pomedzi svoje ruky mu videl pár sekúnd do tváre. Oči obžalovaného boli šikmejšie, ázijského typu a mal čierne výrazné obočie. Po tom, ako ho prestal biť, tak okamžite preskočil bráničku a utekal smerom ku ceste na ul. M. R. V. a preto sa snažil bežať za ním. Pritom si všimol, že na ceste už stojí sused U. D., na ktorého zavolať a kričať, aby chytil toho zlodēja. D. ho zhodil na zem a vyzeralo to, že už ho má. No zrazu sa odtiahol a on mu ušiel hore ulicou. Ako utekal smerom hore, tak ešte niekomu telefonoval, aby pre neho rýchlo prišiel.

Konaním obžalovaného mu bola spôsobená ujma na zdraví, musel vyhľadať lekárske ošetrenie a bol práceneschopný od 24.9. až do 13.10.2013. Po úderoch do hlavy pociťoval bolesť v pravom spánku a v pravej čeľusti a nemohol poriadne otvoriť ústa a riadne sa najesť. Taktiež ho bolela hlava asi dva týždne, čo ho ovplyvňovalo v obvyklom spôsobe života. Podľa znaleckého posudku mu bola spôsobená škoda - pomliaždenie tváre a spánkového kĺbu, čo predstavovalo v prepočte 241, 50 Eur. Z týchto dôvodov navrhol, aby súd uložil povinnosť obžalovanému nahradiť mu spôsobenú škodu v tejto výške. Na hlavnom pojednávaní doplnil, že sa liečil 12 dní, na druhý deň mu miesto opuchlo a nemohol sa poriadne najesť ani rozprávať. Bol na lekárskom ošetrení na traumatológii i na očnom vyšetrení. Takéto bolesti, že nemohol poriadne jesť a rozprávať, trvali asi 12 dní. Bolesť bola veľmi intenzívna.

S výpoveďou svedka poškodeného L. P. je v zhode a dopĺňa ju výpoveď svedka U. D.. Svedok na hlavnom pojednávaní, zhodne ako v prípravnom konaní vypovedal, že 24.9.2013 okolo 9.00 hod. sa nachádzal doma. Volala mu sestra U. Y., aby skontroloval dom, či ho niekto nevykráda, pretože videla čakajúcu na autobus na ulici Karvaša a V. X. X. pri zástavke vystúpiť nejakú podozrivú osobu z vozidla, ktorá niesla v ruke páčidlo a v sáčku mala kosti. Sestrin dom je postavený na jednom pozemku s jeho domom. Sestra má dom v prednej časti pozemku pri ceste. Preto skontroloval dom a vyšiel na ulicu, kde si všimol podozrivú osobu bežiacu oproti nemu, ktorá mala maskáčové nohavice zeleno-žlté a čiernu mikinu s kapucňou, ktorú mala na hlave. Osoba bola vysoká 165-170 cm, zavalitejšej postavy. Zakričal na ňu, aby stál, ale on nereagoval a bežal oproti nemu. Vyzeralo to, že chce do neho vraziť. Keď dobehol k nemu, tak ho zhodil na zem, kde sa mu odkryla kapucňa a tak si všimol, že má vyholenú hlavu, no do tváre ho riadne nevidel. Následne ako padol na zem, tak naznačil rukou, že má pod bundou nejakú zbraň alebo povedal, aby odstúpil, lebo ho zastrelí, alebo niečo v tom zmysle. Preto cúvol dozadu a osoba sa hneď postavila a utekala smerom hore po ulici. Následne zavolať políciu a uviedol, čo sa mu stalo. Svedok na hlavnom pojednávaní doplnil, že L. P. kričal zdola, aby ho chytil, pretože je to zlodej. Obžalovaného videl do tváre, aj keď mal na hlave kapucňu. Teraz vidí celú jeho tvár. Obžalovaný je tou osobou, ktorá do neho vrazila a utekala. Hovoril to s určitosťou a uviedol, že sa nemôže myliť. Obžalovaného predtým ani potom nikdy nevidel.

S uvedenými dvoma svedeckými výpoveďami je v zhode aj výpoveď U. Y.. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní, zhodne ako v prípravnom konaní vypovedala, že 24.9.2013 v čase okolo 8.55 hod. išla na autobus č. 24 na zástavku M. R. V. K autobusovej zástavke prišlo osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia alebo F. U. alebo Y.. Z motorového vozidla vystúpila osoba vysoká asi 165 cm zavalitej postavy oblečená v maskáčových nohaviciach a v čiernej mikine s kapucňou, ktorú mala natiahnutú na hlave. Na rukách mala natiahnuté lekárske rukavice, v mikroténovom vrecúšku mala kosti a z vozidla vytiahla nejaké železné páčidlo. Všimla si, že mala šikmé oči a tmavšiu pleť, bola to osoba ázijského typu. Po nastúpení do autobusu zavolať svojmu bratovi D., ktorému povedala, čo videla a poprosila ho, aby išiel skontrolovať dom. Následne, keď sa vrátila okolo desiatej hodiny naspäť, tam už bola polícia a dozvedela sa, že vykradli pána M.. Pri rekognícii v prípravnom konaní vykonávanej podľa fotografií spoznala obžalovaného na 99 %. V pojednávacej miestnosti uviedla, že obžalovaný je na 99 % tým mužom, ktorého teda videla na uvedenom mieste.

Svedkyňa L. T. taktiež zhodne a v súlade s vyššie uvedenými výpoveďami vypovedala, že 24.9.2013 v čase okolo 9.00 hod. z balkóna svojho domu počula susedov, ktorí kričali, aby niekoho chytili. Pri jej plote sa pristavila neznáma osoba, ktorá bola silnejšej postavy, bežala naširoko, mala vyholenú hlavu, na chvíľu jej spadla z hlavy kapucňa. Následne videla bežiac hore kopcom U. D. a L. P.. Neskôr sa dozvedela, čo sa stalo a to od pána M., ktorý jej povedal, že mu vykradli dom. Následne v poobedňajších hodinách toho istého dňa jej povedal, že vie kto to urobil a mal to byť G. O., ktorého pozná z videnia a vie, že býva v Martine v Záturčí. Jeho osoba je neprehliadnuteľná, ťažké je si ho s niekým spliesť. Také osoby, ako je on sa v Martine nepohybujú. Dňa 26.9.2014 okolo 14.00 hod. videla obžalovaného v Martine na ul. Ambra Pietra, keď viedla svoje osobné motorové vozidlo. Pred ňou náhle zastavilo vozidlo taxislužby a do tohto vozidla nastupoval práve G. O.. Všimla si ho preto, že o ňom sa s pánom M. rozprávali a ten jej hovoril, že ho policajti nemôžu nájsť. Preto si dobre všimla, že to bol práve on. Ešte pánovi M. hovorila, že kradne a pritom sa môže voľne pohybovať. To znamená, že sa v tom čase nemohol nachádzať v Českej republike. Tieto skutočnosti hovorila aj vyšetrovateľovi, ktorý vyšetroval skutok krádeže jej domu a chcela si preveriť, či tieto dve krádeže spolu nesúvisia.

Svedok E. M. vypovedal, že mu jeho otec I. M. volal o vykradnutí domu. Keď prišiel domov, tak sa od susedy dozvedel, že krádež mal vykonať G. O., osoba ázijského pôvodu, zavalitejšej postavy a šikmých očí, ktorého mal doviesť na miesto taxík majiteľa K. S.. O. poznal predtým asi jeden rok, spoznal ho na diskotéke vo Vrútkach. Následne asi na druhý alebo tretí deň po tom, čo jeho otcovi vykradli chatu, v kaviarni v Z. v Martine si všimol G. O., pretože v tom čase prechádzal po obchodnom centre. Uviedol, že si je určite istý, že to bol on, lebo ho pozná. Pozornosť mu venoval najmä kvôli tomu, čo sa stalo jeho otcovi a práve on bol podozrivý z krádeže. Kvôli tomu si pamätá, že O. videl v Martine dva, alebo tri dni po tej krádeži.

Svedok K. S. vypovedal, že naozaj doviezol taxíkom 24.9.2013 okolo 8.30 hod. do Martina-Záturčia od pohostinstva Včelín neznámu osobu oblečenú v maskáčovej bunde s kapucňou natiahnutou na hlave.

Osoba bola zavalitejšej postavy a chcela, aby ju odviezol na ul. Karvaša a Bláhovca vo Vrútkach, ku krčme Šuta. Osobu vysadil pred konečnou zástavkou na tejto ulici a odišiel preč. Všimol si, že táto osoba mala niečo zabalené v čiernom vreci a vyzeralo to, ako keby mal poviazané vrecúška v kope alebo nejakú tyč, mal na rukách rukavice bledej farby a taktiež igelitovú tašku, ktorú si položil medzi nohy na sedačku, čo bolo v tej taške nevedel. Počas cesty sa nerozprávali a nevedel nič o nejakej krádeži. Následne mu volal E. M., ktorý mu uviedol, čo sa stalo a pýtal sa ho, či bol na tej ulici na svojom vozidle taxislužby. Povedal, že áno a oznámil mu, že tá osoba bola tmavšej pleti. Prepravovanú osobu si veľmi nevnímal, pretože ju viezol iba necelých 5 minút. Osobu by už neopoznal, ani keby ju znovu videl. Svedok K. S. uviedol, že osobu menom G. O. nepozná.

Podľa odborného vyjadrenia č. 34/2012 znalca prof. U. I. O. P. z odboru zdravotníctvo a farmácia poškodený P. utrpel pomliaždenie hlavy v oblasti pravej očnice a pravého jarmového oblúka. Zranenia vznikli z biomechanického hľadiska bez akýchkoľvek pochybností pôsobením vonkajšieho tupého násillia strednej intenzity, pričom vzhľadom na svoju charakteristiku a lokalizáciu na hlave poškodeného mohli v týchto miestach veľmi dobre vzniknúť opakovanými údermi rukou inej osoby zovretou v päšť. Vonkajšie tupé násillie bolo útočníkom smerované do pravej bočnej plochy tvárovej oblasti hlavy, osobitne do oblasti pravej očnice a pravého jarmového oblúka. Znalec súčasne objasnil, že na tieto oblasti hlavy nebol vedený útok nijakým tvrdým pevným predmetom, či už bez výstupkov a hrán (palicou a podobne), alebo s výstupkami a hranami (napríklad boxerom a podobne). Zranenia mäkkých tkanív pravej bočnej plochy hlavy, čo do mechaniky ich vzniku, veľmi dobre zodpovedajú opisu útoku tak, ako ho vo svojej výpovedi uviedol poškodený. Zranenia vzhľadom na ich charakter a lokalizáciu bez akýchkoľvek pochybností boli bolestivé približne 10-12 dní od momentu ich utrpenia, pričom obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodeného spočívali vo viacdňovom pretrvávaní bolesti hlavy, resp. bolesti svalových skupín tváre, na ktoré bezprostredne pôsobilo vonkajšie násillie. Súčasne v dôsledku vonkajšieho tupého násillia pôsobiaceho na sánkový kĺb vpravo došlo k pomliaždeniu svalových skupín aj väzivových štruktúr sánkového kĺbu, čo sa u poškodeného prejavilo sťažiením otvárania úst pre bolesť v sánkovom kĺbe, tým aj sťažiením príjmu a rozomieľania potravy medzi zubami. Bolestivosť v sánkovom kĺbe mohla pretrvávajúť po dobu 10 až 12 dní od momentu utrpenia úrazu vonkajším násillím. Zranenia, ktoré utrpel L. P. si bez akýchkoľvek pochybností vyžadovali práceneschopnosť, ktorá však nepresahovala dĺžku 10 až 12 dní. Zranenia nezanechávajú trvalé následky. Znalec ohodnotil zranenia - bolestné spolu 15 bodov, pričom opatrenie Ministerstva zdravotníctva zo 4.4.2013 č. F.-D.-XXXX určovalo výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženia spoločenského uplatnenia na rok 2013 za 1 bod v sume 16,10 Eur.

Znaleckým posudkom M. F. L. zo dňa 29.11.2013 boli preskúmané mechanoskopické stopy a to kovové páčidlo a kovanie zo zárubne vchodových dverí. Zapadací plech na zárubni bol jednoznačne páčený plochou stranou páčidla, ktorá bola zaistená v tomto trestnom konaní.

Podľa zápisnice o obhliadke miesta činu vstupné dvere do chaty boli poškodené v oblasti zámku aj zárubne. Zo zárubne bola zaistená stopa č. 1- mechanoskopická, kovanie zo zárubne. V obývacej izbe bola zaistená biologická stopa, čierne vrece a v igelitovom plastovom čiernom vreci sa nachádzalo kovové páčidlo a bol zaistený ster z kovového páčidla ako biologická stopa. Miesto bolo fotograficky zdokumentované.

Súd vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich súhrne dospel k jednoznačnému bezpečnému a spoľahlivému záveru, že pred súd postavený G. O. sa dopustil konania tak, ako bol z neho uznaný za vinného v bode 1/ a 2/ rozsudku. Obžalovaný je usvedčovaný jednotlivými svedeckými výpoveďami, zápisnicami o rekogníciách, ktoré sa vzájomne dopĺňajú a korešponujú spolu a nepriamo aj odbornými vyjadreniami a listinnými dôkazmi, ktoré dopĺňajú a podporujú priame svedecké výpovede. Súd mal tak bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že žalovaných trestných činov sa dopustil práve obžalovaný G. O., pretože svedkovia na hlavnom pojednávaní jednoznačne vypovedali (P., D., Y.), že obžalovaný je tou osobou, ktorá sa dopustila krádeže v chatke poškodeného I. M. a zároveň pri úteku napadla poškodeného L. P. Ďalší svedkovia vypovedali, že obžalovaného bezprostredne po skutku videli v Martine (M. U., L. T.). Z listinného potvrdenia spoločnosti R., F.E..D. vyplýva, že obžalovaný sa zamestnal v Kladne až 3.10.2013.

Súd konanie obžalovaného v bode 1/ rozsudku kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/ Tr. zák. v spojení s § 138 písm. e/ Tr. zák., pretože obžalovaný si prisvojil cudziu vec

tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a zároveň neoprávnene vnikol do obydľia iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania vlámaním a prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu. Poškodený I. M. túto záhradnú chatku používal na celoročné bývanie. Súd konanie v bode 2/ kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 140 písm. c/ Tr. zák., pretože obžalovaný poškodenému L.O. P. úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal z osobitného motívu, v úmysle zakryť iný trestný čin, keď po spáchaní krádeže utekal z miesta činu a pritom fyzicky napadol L. P., ktorý mu chcel v úniku zabrániť. Obžalovaný konal v priamom úmysle tak ako je to uvedené v § 15 písm. a/ Tr. zák.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal najmä z ustanovení § 34, 36, 37, 38 Tr. zák. Súd u obžalovaného poľahčujúce okolnosti nezistil, obžalovanému priťažovalo, že bol už v minulosti odsúdený pre trestný čin a spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/, m/ Tr. zák.). Podľa pripojeného spisu Okresného súdu Martin 2T/23/2013 bol obžalovaný uznaný vinným trestným rozkazom zo dňa 26.2.2013, sp. zn. 2T/23/2013 pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky. Obžalovaný sa trestnej činnosti v bode 2/ dopustil v špeciálnej recidíve. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností sa najprísnejšia základná trestná sadzba hroziaca obžalovanému vo výmere 1 až 5 rokov zvyšovala na trestnú sadzbu vo výmere 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov. Súd vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného dospel k záveru, že na jeho prevýchovu, ale aj s prihliadnutím na generálnu prevenciu trestu je obžalovanému potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom zvýšenej trestnej sadzby. Súd preto obžalovanému uložil trest odňatia slobody tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože odsúdený v predchádzajúcich desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Súd podľa § 272 ods. 3 Tr. por. s poukazom na § 240 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať dôkazy navrhnuté obžalovaným, a to vypočutím bližšie nestotožnených osôb L. Y., I. K., L. E., Z. K.. Obžalovaný po doručení obžaloby a výzvy na predloženie návrhov na vykonanie dôkazov súdu neoznámil návrhy na vykonanie dôkazov ani po tom, ako bol upozornený na to, že vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré boli známe stranám v čase doručenia výzvy, môže súd odmietnuť. Obžalovaný nepredložil presné údaje týchto svedkov, teda dátumy ich narodenia a bydliská, ani presné okolnosti, ku ktorým by mali byť tieto svedkovia vypočutí. Navyiac obsah výpovedí týchto svedkov má byť v rozpore s listinnými dôkazmi, ktoré boli predložené v tejto trestnej veci. K tomu treba poznamenať, že podľa § 2 ods. 10 Tr. por. v trestnom konaní sa skutkový stav zisťuje v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie tak, aby neboli dôvodné pochybnosti o skutkovom stave zistenej veci. K tomuto rozhodnutiu o zamietnutí ďalšieho dokazovania súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaný pri svojich prvotných výpovediach uvádzal, že v čase činu mal pracovať v Kladne prostredníctvom spoločnosti R. F..E..D., ale podľa písomného potvrdenia tejto spoločnosti obžalovaný pracoval pre túto spoločnosť až od 3.10.2013 do 31.12.2013. O prácu sa začal uchádzať až koncom septembra 2013. Z tohto objektívneho listinného dôkazu možno vyvodzovať, že obžalovaný G. O. sa 24.9. 2013 dopustil žalovaných trestných činov a jeho obrana je touto listinou vyvrátená. Obžalovaný až po zaobstaraní tohto listinného dôkazu zmenil svoju výpoveď a začal vypovedať, že ešte predtým ako nastúpil do práce v tejto spoločnosti mal sa zdržiavať na rôznych miestach v Plzni. Jeho obrana je však dostatočne vyvrátená týmto listinným dôkazom, ako aj výpoveďami svedkov, ktorí obžalovaného jednoznačne opoznali, a to aj na hlavnom pojednávaní a výpoveďami svedkov, ktorí ho v Martine videli bezprostredne po spáchaní skutkov. Súd preto zmenu obrany obžalovaného vyhodnotil ako účelovú a návrhy na doplnenie dokazovania v smere navrhnutom obžalovaným za nadbytočné.

Zápisnica o výsluchu K. S. bola na hlavnom pojednávaní prečítaná, a preto opätovné vypočúvanie tohto svedka súd nepovažoval za potrebné a nevyhnutné, keďže svedok sa už v prípravnom konaní pri svojej výpovedi vyjadril, že osobu, ktorú viezol taxíkom v predmetný kritický deň by neopoznal, pretože s ňou nekomunikoval a sedela na zadnom sedadle. Súd vzhľadom na obsah vykonaného dokazovania nepovažoval za nevyhnutné vykonať na hlavnom pojednávaní konfrontáciu s nepriamou svedkyňou L.. T..

Súd poškodenému I. M. priznal náhradu škody vo výške 688,50 Eur, pretože poškodený v záverečnej reči škodu v tejto výške takto špecifikoval. Škoda je obsahom žalovaného skutku a je preukázaná odborným vyjadrením č. 727/2013 znaleckej organizácie L. F..E..D., podľa ktorej poškodenie drevených dverí,

zapadajúceho plechu a drevenej zárubne je celkovo vo výške 188,50 Eur. Poškodený I. M. vypovedal, že mu bola odcudzená finančná čiastka 500,- Eur. Súd nemal žiadny dôvod pochybovať o pravdivosti výpovede poškodeného. Súd zároveň priznal náhradu škody L. P. v celkovej výške 241,50 Eur, pretože znaleckým skúmaním z odboru zdravotníctva bolo ohodnotených bolestné na 15 bodov a cena 1 bodu za príslušný rok bola 16,10 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.